

mandsorganisationerne, når der forberedes ændringer i ansættelsesvilkår, såfremt disse ændringer rækker videre end til enkeltstående stillinger. Som regel opnås der enighed om gennemførelsen af nødvendige ændringer.

For forsvarrets vedkommende indeholder den gældende personellov særlige regler, der for visse grupper begrænser adgangen til at overføre mellem værn og myndigheder. Efter disse regler kan forsvarrets personel beordres til midlertidigt at forrette tjeneste ved en anden af forsvarrets myndigheder, og militært personel kan forsættes fra et værn (eller tilsvarende myndighed) til et andet. Korporaler og sergenter til frivillig tjeneste samt befalingsmænd af højere grad kan dog ikke mod deres vilje forsættes fra et værn (eller tilsvarende myndighed) til et andet.

Disse regler indsnævrer således de muligheder, som forsvaret og de militære tjenestemænds organisationer har for at forhandle om ændringer i ansættelsesområderne, f. eks. med henblik på udnævnelser i et enhedsværn som fælles ansættelsesområde.

Inden for toldvæsenets og skattevæsenets områder findes der ikke andre legale hindringer for sammensmeltning end de i den almindelige tjenestemandsløvgivning fastsatte. Det er ikke muligt uden kendskab til eventuelle konkrete planer at vurdere, om en sammensmeltning af ligningsorganer, kontrolorganer eller opkrævningsorganer under finansministeriet (skattevæsenet og toldvæsenet), eventuelt med fælles centralledelse, ville være ensbetydende med en forflyttelse for de allerede ansatte tjenestemænd.

De gældende lovbestemmelser giver således grundlag for at foretage visse ændringer i stillingers arbejdsmæssige indhold og andre forhold, og konkrete forbehold ved stillingers besættelse kan ud fra forudselighedssynspunktet udvide grænsen for mulige ændringer, men spørgsmålet er undergivet reglerne om forhandling med tjenestemandsgenerationerne.

Aage Hastrup,

/ I. Egeberg

Til folketingets lønningsudvalg: